

[Enggaard.]

Det er naturligt, at det ikke mindst er udviklingskommunernes forhold, som har været inde i diskussionen, også her fra talerstolen i dag. Disse udviklingskommuner har jo ofte en relativ høj beskatning på grund af en helt nødvendig selvfinansiering under de herskende prioriteringsforhold for anlægsarbejder. Derfor finder også jeg grund til at glæde mig over, at der netop i forbindelse med forliget om realkrediten er aftalt ændringer, således at udviklingskommunerne på en rimelig måde vil være i stand til at optage lån navnlig til deres skolebyggeri og til visse andre, helt nødvendige anlægsarbejder. Jeg tror, at denne forbedring i lånevilkårene sammen med det bebudede udlån for ca. 50 mill. kr. også til denne kommunkategori i forbindelse med lovforslaget her vil være i stand til at løse en række af de største vanskeligheder.

Generelt vil jeg gerne om udviklingskommunernes problematik sige, at disse kommuner jo normalt har en høj gennemsnitsindkomst og derfor også må betragtes som velstående kommuner sammenholdt med en lang række af de kommuner, som skal have tilskud efter denne lovgivning. Derfor vil det også være rimeligt, at vi behandler udviklingskommunerne på lige fod med andre kommuner på baggrund af deres gennemsnitsindkomst, når det drejer sig om byrdeudligning. Der hvor der er behov for en løsning på udviklingskommunernes særlige problemer, er i spørgsmålet om tilvejebringelse af visse lån i forbindelse med nogle af deres anlægsopgaver. Derfor tror jeg, at låneadgangen, som der nu ad to veje søges skabt mulighed for i forbindelse med dette lovforslag og igennem realkreditvilkårene, er en bedre løsning, end hvis man over tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner skulle have søgt at nedbringe beskatningsprocenten i nogle af de hårdest beskattede udviklingskommuner. Jeg ved af erfaring fra den kommunale hverdag i en af disse udviklingskommuner, at man dér betragter lånevejen som den principielt rigtige, og at man kun som en allersidste udvej ønsker, at man fra samfundets side over tilskud af forskellig art skal forbedre vilkårene.

De bemærkninger, som hr. Ove Hansen kom med om problemerne i udviklingskommunerne, kan jeg naturligvis ikke være ue-

nig i, set ud fra disse kommuners grundproblemer. Jeg tror, den kommune, som hr. Ove Hansen refererede til, er den, hvor jeg også har mit kommunale virke til hverdag, og hvor man, tror jeg, i allerhøjeste grad vil påskønne også den virkning, som via forbedringen af lånevilkårene er tilvejebragt her.

Med disse ord vil jeg gerne endnu en gang tilsige venstres støtte til det forslag, som indenrigsministeren har fremsat.

Niels Helveg Petersen: Det lovforslag, der her er til behandling, er vel det største enkelte skridt henimod en tilnærmelse af beskatningsniveauer, som folketinget har gennemført. Det er et betydeligt fremskridt henimod det mål, man har sat sig, at skabe en større lighed i den kommunale beskatning. Det er da også erkendt af Kommunernes Landsforening, at der ud fra dette synspunkt er et betragteligt fremskridt i forslaget.

Det løser ikke alle vanskeligheder, det løser ikke alle problemer, men det tager fat på dem og gør det med, som det tidligere er udtrykt, en praktisabel og håndterlig ordning, der er til at sætte i kraft her og nu; netop så længe kommunalreformen stadig væk er ny og dens virkninger er nye, er det lidt svært at lægge sig fast på et system, som man kan betragte som endeligt, men her er der en ordning, der er anvendelig straks, og som går i den rigtige retning. Det forekommer mig, at kritikerne af dette forslag indtager en alt-eller-intet holdning, som ikke er berettiget, når man betragter, hvad forslaget indebærer.

Teknikken i forslaget er den direkte overflytning fra mere velstående til mindre velstående kommuner, og det betyder som tidligere fremhævet, at man med forholdsvis beskedne midler er i stand til at opnå en betydelig udligning.

Jeg vil gerne tilføje, at det er meget vel tænkeligt set fra mit partis synspunkt, at der, når kommunalreformen virkelig har sat sig, når vi kender flere af dens virkninger og er helt klar over, hvorledes den gennemføres, kan være anledning til at vende tilbage til disse problemer, som sikkert ikke er til at løse én gang for alle.

Det er vigtigt, at kommunerne ved vedtagelsen nu har en mulighed for at planlægge for det kommende år. Det betyder, at vi har